

Indtægt og Formue, op med en klækkelig Sum. Deri forekommer det mig at Landsoverskatteraadet har gjort fuldkommen ret; først naar man har faaet Selvangivelser fra Skatteyderne, har man et Grundlag at gaa frem paa.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Landbrugernes Indtægter, jeg er jo ikke særlig kyndig paa dette Omraade, men jeg vil dog anføre, at jeg har set en Del Eksempler paa, hvorledes Landbrugere misforstaar deres Indtægter, og disse Eksempler har mange Gange forbaavset mig. Det gælder oven i Købet Landbrugere i meget store Stillinger, højst indsigtfulde Folk med meget betydelig Formue. Jeg har set et Eksempel paa, at en saadan Landbruger, lad mig sige en Godsejer — for det var en Godsejer —, havde opgivet sin Indtægt til 17,000 Kr.; samtidig havde han en Formue paa 700,000 Kr. Skatteraadet fandt ikke denne Opgivelse rimelig og satte ham op til 30,000 Kr. — jeg anfører ikke de nøjagtige Tal, men de Tal, jeg nævner, giver et fuldkommen adækvat Billede af Sagen. Derpaa klager den paagældende Person, han vil ikke ansættes til den Indtægt. Saa forlanges hans Bøger udleveret. Det viser sig, at han har haft en Indtægt paa 46,000 Kr.! Er det nu ikke mærkværdigt, at en Mand, som jeg, saa vidt jeg kender ham, maa tillægge en fremragende Intelligens, og som efter Sigende er en overordentlig dygtig Landbruger, stor Godsejer, kan tage saa fuldstændig fejl af sin Indtægt, at han faar 46,000 Kr. sat ned til 17,000? Naar Mennesker kan blive saa forblindede ved at stirre i deres egne Regnskabsbøger, er det nødvendigt at have en Institution, som kan aabne deres Øjne for, hvordan deres Indtægt i Virkeligheden er. Dette er Landsoverskatteraadets store Fortjeneste, at det virker som Øjenoplader, da der her i Landet er Personer, som jeg synes burde kunne forstaa deres eget Regnskab, der ikke kan det. Derimod forstaaer jeg godt den Undskyldning, der kan være for de smaa Landbrugere, naar de ikke paa samme Maade kan gøre deres Indtægt op, fordi den i høj Grad beror paa Leven af Gaardens egne Produkter.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems specifikke Redegørelse for, hvad Kontorchef Bang skal have sagt om en Gaards Besætning, men jeg maa dog sige, at paa eet Punkt forekommer det mig, at Kontorchefen maa have haft Ret. Naar en Besætning er forøget i Værdi, maa denne forøgede Værdi indgaa i Status

— det har Værdien gjort i de foregaaende Aar —, og saa forekommer det mig givet, at Ejerens Formueangivelse maa paavirkes deraf. Men jeg tør ikke hævde nogen særlig Indsigt i specifikke Landbrugsspørgsmaal, og jeg ved jo ikke, hvorledes Kontorchefen har udtalt sig.

I øvrigt takker jeg det ærede Medlem fra Svendborg for den Støtte, han gav mig med Hensyn til det Spørgsmaal, som jeg om lidt skal komme til, Spørgsmaalet om, hvorvidt man i Loven skal indføre en Krigsfortjenesteparagraf.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (N. Neergaard), som aabnede denne Forhandling, gav i det store og hele Lovforslaget sin Tilslutning, og jeg kan ikke tro andet, end at det ved Forhandling i det Udvalg, som ventelig vil blive nedsat, og som vil beskæftige sig med Enkelthederne i Lovforslaget — det ærede Medlem gik jo ikke ind paa Enkeltheder, fordi han ventede en Udvalgsbehandling —, skal lykkes at komme til Enighed. Mod Lovforslagets § 1 om Personbeskatning havde det ærede Medlem ikke mange Indvendinger at gøre. Han mente, at ved det System, der var indført, var enkelte Indkomster blevet noget lavere beskattet, end de vilde blive efter den nugældende Lov. Det er jeg ikke blind for, men det forekommer mig ligesom det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen), at hele Systemet er saa smukt, at den Indvending, som kan gøres paa Grundlag af dette, bliver af overordentlig ringe Betydning, fordi det gælder saa overordentlig faa Tilfælde, og fordi Forskellen i Beskatningen af den enkelte Indkomst ogsaa bliver overordentlig ringe. Jeg tror, at Skalaen principielt har en meget god Begrundelse, og det forekommer mig oprigtig talt at være det vigtigste.

Det ærede Medlem havde ingen Indvendinger at gøre, i alt Fald ikke endnu, med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen. Han nævnede, at jeg havde erklæret mig villig til at forhandle om en større Afgift end de 20 pCt. Det er jeg ogsaa, men jeg har — jeg erindrer ikke, om jeg nævnede det ved Fremsættelsen — den Mening, at dette Spørgsmaal maa stilles ved Siden af det Lovforslag, som Regeringen her har fremsat angaaende en særlig Beskatning af Fragtsatser. Dette Lovforslags endelige Skæbne maa have nogen Indvirkning paa Spørgsmaalet om Aktieselskabsbeskatningen. Det mente ogsaa det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard). Han sagde, at hvis der skulde